

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 815

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 septembrie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
723. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001	2–8
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
263. — Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de secretar general al Guvernului.....	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.251. — Ordin al ministrului educației naționale privind modificarea anexei la Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.542/2017 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 10 aprilie — 16 iunie 2017	9–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 50 din 18 iunie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	10–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. IV alin. (2) din Legea nr. 232/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 384/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 24 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Cetățenii români cu domiciliul în România, denumiți în continuare *cetățeni români*, care lucrează în străinătate, beneficiază de protecție în condițiile stabilite de Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*, și de acordurile, înțelegerile, tratatele sau convențiile încheiate de Guvernul României, prin autoritățile competente, cu autoritățile publice similare din alte state.”

2. La articolul 2, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) controlul activității de plasare a forței de muncă în străinătate”.

3. Articolul 2¹ se abrogă.

4. După articolul 2¹ se introduce un nou capitol, capitolul I¹ „Înregistrarea agenților de plasare a forței de muncă”, alcătuit din articolele 2² și 2³, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL I¹

Înregistrarea agenților de plasare a forței de muncă

Art. 2². — (1) Pentru desfășurarea activității de mediere pe teritoriul României, în vederea angajării cetățenilor români în străinătate, agenții de plasare a forței de muncă, prevăzuți la art. 1² lit. b) din lege, au obligația de a se înregistra la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au sediul social și de a notifica înființarea de sucursale, puncte de lucru ori alte sedii secundare inspectoratului teritorial de muncă unde sunt înregistrați și inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială funcționează respectivele sedii secundare, cu 5 zile lucrătoare anterior începerii prestării activității de plasare în acele locații.

(2) Înregistrarea, respectiv notificarea prevăzută la alin. (1) se realizează prin depunerea sau transmiterea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin poșta electronică, la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială agenții de plasare a forței de muncă își au sediul, respectiv la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială funcționează sediile secundare, a documentelor prevăzute la art. 8¹ din lege, a formularului prevăzut în anexa nr. 3, precum și a următoarelor documente:

a) certificatul de înregistrare emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în copie;

b) certificatul constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului din care să rezulte faptul că nu se află în procedura de faliment sau dizolvare, în copie;

c) documentul de identitate al reprezentantului legal, în copie;

d) acte doveditoare sau declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal al agentului de plasare, sub sancțiunea falsului în declarații, astfel cum este acesta prevăzut la art. 326 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte că acesta nu a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra libertății persoanei, infracțiuni privind traficul și exploatarea persoanelor vulnerabile sau înșelăciune, prevăzute de Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

(3) Condiția prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. d) din lege se consideră îndeplinită dacă agentul de plasare are încadrată cel puțin o persoană care este titulară a unei calificări profesionale în domeniul resurselor umane și care a desfășurat activitatea de recrutare personal în vederea angajării, pe teritoriul României sau în străinătate.

Art. 2³. — (1) Furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă, prevăzuți la art. 1² lit. e) din lege, pot desfășura pe teritoriul României activitatea de plasare a forței de muncă în străinătate cu respectarea tuturor condițiilor stabilite de lege.

(2) Pentru desfășurarea activității de plasare în condițiile prevăzute la art. 8² alin. (1) din lege, furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a notifica inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială au înregistrat sediul permanent pe teritoriul României, cu 5 zile lucrătoare anterior începerii prestării serviciilor de plasare.

(3) Notificarea prevăzută la alin. (2) se realizează, prin depunerea sau transmiterea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin poșta electronică, la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă are înregistrat sediul permanent, a formularului prevăzut în anexa nr. 4, precum și a următoarelor documente:

a) documentul care atestă autorizarea sau înregistrarea furnizorului ca agent de plasare a forței de muncă, eliberat de autoritatea competentă din statul membru de stabilire, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

b) documente justificative din care să rezulte calitatea reprezentantului furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă constituit pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European de a desfășura activitatea de plasare pe teritoriul României în numele și pentru acesta, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

c) certificatul constatator emis de autoritățile competente din statul de stabilire a furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă din care să rezulte faptul că acesta nu se află în procedura de insolvență, faliment sau dizolvare, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

d) certificatul de înregistrare fiscală a sediului permanent pe teritoriul României a furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

e) documentul care atestă dreptul furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă de folosință a spațiului în care se desfășoară activitatea de plasare, întocmit și înregistrat în condițiile legii, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

f) documentul de identitate al reprezentantului legal și al reprezentantului furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă pe teritoriul României, în copie;

g) contractele de oferte ferme de locuri de muncă în străinătate, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

h) documentele doveditoare emise de autoritățile competente din statul de stabilire a furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă care să ateste faptul că reprezentantul legal, precum și reprezentantul acestuia pe teritoriul României nu au fost condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra libertății persoanei, infracțiuni privind traficul și exploatarea persoanelor sau înșelăciune, prevăzute de legislația din statul de stabilire, ori a unei infracțiuni săvârșite cu intenție care l-ar face incompatibil cu serviciile de plasare de forță de muncă pe care le prestează, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;

i) contractele individuale de muncă sau documentele echivalente contractului de muncă potrivit legislației statului de stabilire a furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă încheiate cu personalul care urmează să presteze pe teritoriul României activitățile specifice de plasare forță de muncă pentru străinătate;

j) documentele care atestă calificarea în domeniul resurselor umane a personalului furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă, ce desfășoară activitatea de recrutare pe teritoriul României.

(4) Pentru desfășurarea activității de plasare, în condițiile prevăzute la art. 8² alin. (2) din lege, furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă au obligația de a notifica inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială intenționează să desfășoare activitatea, cu 5 zile lucrătoare înainte de începerea prestării serviciilor de plasare.

(5) Notificarea prevăzută la alin. (4) se realizează prin depunerea sau transmiterea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire sau prin poșta electronică la inspectoratul teritorial de muncă a formularului prevăzut în anexa nr. 5, precum și a următoarelor documente:

a) documentul care atestă autorizarea sau înregistrarea furnizorului ca agent de plasare a forței de muncă, eliberat de autoritatea competentă din statul membru de stabilire, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

b) documente justificative din care să rezulte calitatea reprezentantului furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă, constituit pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, de a desfășura activitatea de plasare pe teritoriul României în numele și pentru acesta, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

c) certificatul constatator emis de autoritățile competente din statul de stabilire din care să rezulte faptul că furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă nu se află în procedura de insolvență, faliment sau dizolvare, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

d) documentul care atestă dreptul de folosință a spațiului în care se desfășoară activitatea de plasare, întocmit și înregistrat la autoritatea fiscală competentă, în condițiile legii, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

e) documentul de identitate al reprezentantului legal și al reprezentantului furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă pe teritoriul României, în copie;

f) contractele de oferte ferme de locuri de muncă în străinătate, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

g) declarația pe propria răspundere cu privire la serviciile de plasare de forță de muncă prestate în alte județe, sub sancțiunea falsului în declarații, astfel cum este acesta prevăzut la art. 326 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

h) documentele doveditoare emise de autoritățile competente din statul de stabilire a furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă care să ateste faptul că reprezentantul legal, precum și reprezentantul acestuia pe teritoriul României nu au fost condamnați definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra libertății persoanei, privind traficul și exploatarea persoanelor sau înșelăciune, prevăzute de legislația din respectivul stat de stabilire, ori a unei infracțiuni săvârșite cu intenție care l-ar face incompatibil cu serviciile de plasare de forță de muncă pe care le prestează, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;

i) contractele individuale de muncă sau documentele echivalente contractului de muncă potrivit legislației statului de stabilire a furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă încheiate cu personalul care urmează să presteze pe teritoriul României activitățile specifice de plasare în străinătate;

j) documentele care atestă calificarea în domeniul resurselor umane a personalului furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă, ce desfășoară activitatea de recrutare pe teritoriul României.

(6) Obligația de notificare reglementată în prezentul articol se consideră îndeplinită numai dacă este însoțită de toate documentele prevăzute la alin. (3), respectiv alin. (5).

(7) Documentele prevăzute la alin. (3), respectiv alin. (5), care sunt redactate într-o limbă străină, sunt însoțite de traducerea autorizată în limba română a acestora.”

5. La articolul 7 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) preselecția sau, după caz, selecția candidaților, corespunzător cerințelor locurilor de muncă oferite și în concordanță cu pregătirea, aptitudinile și interesele acestora, consultanță și îndrumare pentru angajare, sprijin pentru redactarea unor documente necesare angajării, traduceri de acte, orice alte activități conexe;”

6. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea efectuării activității de mediere a angajării cetățenilor români în străinătate, agenții de plasare a forței de muncă, precum și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă încheie în formă scrisă cu cetățenii români care solicită să lucreze în străinătate contracte de mediere care vor cuprinde elementele și clauzele prevăzute în anexa nr. 1.”

7. La articolul 7, alineatul (3) se abrogă.

8. La articolul 9, alineatele (2) și (3) se abrogă.

9. Articolul 10 se abrogă.

10. Articolul 12 se abrogă.

11. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Agenții de plasare a forței de muncă, precum și furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă cu sediu permanent în România au obligația să transmită trimestrial, până la sfârșitul lunii următoare trimestrului încheiat, inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își au sediul social, respectiv sediul permanent, situația privind persoanele mediate și angajate în străinătate, conform modelului din anexa nr. 2.”

12. **La articolul 16, alineatele (1) și (3) se abrogă.**

13. **Titlul capitolului VI se modifică și va avea următorul cuprins:**

„CAPITOLUL VI

Coordonarea și controlul activității de plasare a forței de muncă în străinătate”

14. **Articolul 18 se abrogă.**

15. **După articolul 19 se introduce un nou capitol, capitolul VI¹ „Contravenții”, alcătuit din articolele 19¹ și 19², cu următorul cuprins:**

„CAPITOLUL VI¹

Contravenții

Art. 19¹. — (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă contravențională de la 10.000 la 20.000 lei următoarele fapte:

a) nerespectarea obligației de înregistrare, respectiv notificare, în condițiile prevăzute la art. 2² alin. (2) și art. 2³ alin. (3) și (5);

b) neinclusiunea în contractul de mediere a tuturor elementelor prevăzute în anexa nr. 1;

c) nerespectarea termenului de înregistrare, respectiv notificare, prevăzut la art. 2² alin. (1) și art. 2³ alin. (2) și (4);

d) încălcarea prevederilor art. 13.

(2) Verificarea îndeplinirii de către agenții de plasare, respectiv de către furnizorii de servicii de plasare a forței de muncă, a condițiilor prevăzute de prezentele norme, precum și

constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se realizează de către inspectorii de muncă.

Art. 19². — Contravențiilor prevăzute la art. 19¹ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

16. **După articolul 20 se introduce un nou articol, articolul 20¹, cu următorul cuprins:**

„Art. 20¹. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.”

17. **Anexele nr. 1 și 2 la normele metodologice se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.**

18. **După anexa nr. 2 la normele metodologice se introduc trei noi anexe, anexele nr. 3—5, având cuprinsul anexelor nr. 3—5 la prezenta hotărâre.**

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 19¹, care intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 384/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Cristian-Gabriel Winzer,

secretar de stat

București, 13 septembrie 2018.

Nr. 723.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 1 la normele metodologice)

CONTRACT DE MEDIERE

nr. din

I. Părțile contractante

Societatea, denumită în continuare *agent de plasare/furnizor de servicii de plasare a forței de muncă*, cu sediul social/secundar în, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului (adresa completă)

cu nr., cod fiscal, reprezentată prin domnul/doamna, având funcția de, și

....., denumit/denumită în continuare *solicitant*, posesor/posesoare al/a (numele și prenumele persoanei mediate)

actului de identitate seria nr., cod numeric personal, de profesie, domiciliat/domiciliată în, (adresa completă)

au convenit următoarele:

II. Obiectul contractului de mediere

1. Mediarea în vederea angajării solicitantului la din (denumirea angajatorului din străinătate) (țara)

2. Îndeplinirea tuturor formalităților pentru încheierea contractului individual de muncă

3. Îndeplinirea formalităților privind mediarea în vederea angajării

III. Durata contractului de mediere

Durata contractului de mediere este de de la data încheierii.

IV. Obligațiile părților

1. Obligațiile agentului de plasare/furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă:

- a) să ofere un loc de muncă în concordanță cu pregătirea, aptitudinile și interesele solicitantului pe durata prezentului contract;
- b) să asigure, după caz, testarea aptitudinilor solicitantului;
- c) să facă demersurile necesare pentru încheierea contractului individual de muncă sau a documentului echivalent conform legislației statului de destinație cu angajatorul din străinătate;
- d) în situația în care în statul în care se realizează plasarea forma de angajare nu se realizează prin încheierea unui contract de muncă, agentul de plasare/furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă va asigura comunicarea, către salariatul cetățean român, înainte de plecarea acestuia din România, a documentului echivalent contractului de muncă potrivit legislației statului de destinație, atât în limba română, cât și în limba statului în care se află stabilit sau își desfășoară activitatea angajatorul;
- e) să asigure întocmirea unui exemplar al contractului individual de muncă sau al documentului echivalent conform legislației statului de destinație și în limba română;
- f) să întocmească un dosar al solicitantului care trebuie să conțină cel puțin următoarele documente:
 - (i) în copie: actul de identitate, actele de calificare și contractul individual de muncă sau documentul echivalent, în limba română;
 - (ii) în original: certificatul medical, care constată faptul că cel în cauză este apt pentru prestarea acelei munci, contractul de mediere, certificatul de cazier judiciar, dovada emisă de structura specializată din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, din care să rezulte că solicitantul nu are interdicția legală de a părăsi localitatea ori alte limitări ale exercitării dreptului la liberă circulație în afara granițelor țării, dovada emisă de serviciul public pentru asistență socială/primărie, din care să rezulte că părinții/părintele solicitantului/solicitant de locuri de muncă în străinătate au/a notificat acestora intenția de a lucra în străinătate;
- g) să asigure confidențialitatea datelor personale;
- h) să restituie toate documentele depuse de solicitant, în cazul în care nu i-a găsit loc de muncă corespunzător sau acesta renunță la mediere;
 - i) să suporte costurile aferente repatrierii, în condițiile prevăzute la art. 112 din Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Obligațiile solicitantului:

- a) să prezinte toate documentele și să furnizeze toate informațiile necesare pentru căutarea unui loc de muncă corespunzător în străinătate;
- b) să participe la acțiunile de testare organizate de agentul de plasare/furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă, în vederea selectării pentru a fi angajat în străinătate;
- c) să anunțe agentul de plasare/furnizorul de servicii de plasare a forței de muncă în cazul renunțării la serviciile de mediere ale acestuia;
- d) să achite taxele legale și costurile legate de deplasarea în străinătate, dacă acestea nu sunt suportate de angajator potrivit contractului individual de muncă;
- e) să respecte obligațiile prevăzute în contractul individual de muncă.

V. Cerințele și condițiile locului de muncă:

1. datele de identificare ale angajatorului străin;
2. funcția, meseria sau ocupația;
3. durata angajării, condițiile de angajare, de încetare a angajării sau de reangajare;
4. durata timpului de muncă și de repaus;
5. tariful orar și/sau salariul lunar, moneda în care se efectuează plata, modalitățile de plată și datele de plată a salariului;
6. sporuri, ore suplimentare și alte drepturi salariale;
7. cazurile în care pot fi urmărite drepturile salariale;
8. durata, modul de acordare și drepturile bănești aferente concediului de odihnă;
9. condițiile de muncă și de climă, măsurile de sănătate și securitate în muncă;
10. asigurarea medicală și de viață a angajaților români, în aceleași condiții cu cetățenii din țara de destinație;
11. acordarea de despăgubiri în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces;
12. condițiile de cazare sau, după caz, de închiriere a unei locuințe și de asigurare a hranei;
13. condițiile de transport la locul de muncă și de repatriere a salariaților români, inclusiv în caz de boli profesionale, accidente de muncă sau deces;
14. obiceiurile locului și orice alte aspecte specifice de natură a pune în pericol viața, libertatea sau siguranța salariaților români;
15. taxele, impozitele și contribuțiile care grevează asupra veniturilor angajaților cetățeni români, asigurându-se, după caz, evitarea dublei impuneri sau a dublei percepții de contribuții de asigurări sociale;
16. datele de contact ale misiunilor diplomatice/oficiilor consulare ale României în statul de destinație.

VI. Modificarea și completarea contractului de mediere

Modificarea și completarea clauzelor contractului de mediere pot fi făcute numai prin acordul de voință al părților, prin act adițional la contract, încheiat în formă scrisă.

VII. Încetarea contractului de mediere

Prezentul contract de mediere încetează:

- a) la data semnării contractului individual de muncă cu angajatorul străin;
- b) la expirarea duratei pentru care a fost încheiat, dacă obiectul contractului de mediere nu s-a realizat;
- c) prin acordul de voință al părților;
- d) dacă beneficiarul refuză oferta de muncă în străinătate;
- e) prin reziliere.

În cazul în care una dintre părți nu își respectă obligațiile asumate prin contract, partea lezată va notifica părții în culpă să depună toate diligențele pentru executarea corespunzătoare a clauzelor contractuale.

Dacă partea în culpă, în termen de zile de la primirea notificării, nu se conformează, partea lezată poate rezilia în mod unilateral contractul de mediere și poate solicita despăgubiri, potrivit legii.

VIII. Litigii

În caz de neînțelegeri sau dispute, părțile vor încerca soluționarea în mod amiabil a acestora.

În cazul în care nu se reușește soluționarea în mod amiabil, părțile convin ca acestea să fie soluționate de instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

IX. Dispoziții finale

Contractul de mediere intră în vigoare la data semnării lui de către părți.

Prezentul contract de mediere s-a încheiat la sediul agentului de plasare/furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă, în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

Agent de plasare/

Solicitant,

Furnizor de servicii de plasare a forței de muncă,

.....

.....

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 2 la normele metodologice)

Denumirea agentului de plasare/furnizorului de servicii de plasare a forței de muncă

Codul unic de înregistrare

Date de contact:

— din România:

adresă

telefon/fax

e-mail/ pagină web

— din statul de stabilire:

adresă

telefon/fax

e-mail/pagină web

SITUAȚIA

privind persoanele mediate și angajate în străinătate

Denumirea angajatorului străin pentru care s-a efectuat medierea	Codul de identificare al angajatorului străin în statul de stabilire	Nr. de persoane cu care s-au încheiat contracte de mediere	Numărul persoanelor angajate în străinătate în urma medierii			Ocupația/ Locul de muncă în străinătate		
			Total	Bărbați	Femei	Ocupația	Țara	Localitatea

ANEXA Nr. 3

(Anexa nr. 3 la normele metodologice)

Formular de înregistrare a agentului de plasare pentru desfășurarea activității de plasare a forței de muncă în străinătate

Denumirea agentului de plasare a forței de muncă

Județul		Nr. de înmatriculare			CUI				
		Localitatea					Sectorul		
Str.				nr.	bl.	sc.	ap.		
Cod poștal		tel.	e-mail						
Data începerii activității de plasare a forței de muncă									
Reprezentant legal			Nume			Prenume			
Semnătura									

Denumirea sediului secundar (* Se menționează filială/sucursală/punct de lucru.)

*		Nr. de înmatriculare				CUI					
Județul		Localitatea								Sectorul	
Str.						nr.	bl.	sc.	ap.		
Cod poștal		tel.		e-mail							
Data începerii activității de plasare a forței de muncă											
Reprezentant legal		Nume				Prenume					
Semnătura											

*ANEXA Nr. 4
(Anexa nr. 4 la normele metodologice)*

Notificare de înregistrare a furnizorului de plasare pentru desfășurarea activității de plasare a forței de muncă în străinătate**Denumirea furnizorului de plasare a forței de muncă**

Județul		Nr. de înmatriculare				CUI					
		Localitatea								Sectorul	
Str.						nr.	bl.	sc.	ap.		
Cod poștal		tel.		e-mail							
Data începerii activității de plasare a forței de muncă											
Reprezentant legal		Nume				Prenume					
Semnătura											

Denumirea sediului secundar (* Se menționează filială/sucursală/punct de lucru.)

*		Nr. de înmatriculare				CUI					
Județul		Localitatea								Sectorul	
Str.						nr.	bl.	sc.	ap.		
Cod poștal		tel.		e-mail							
Data începerii activității de plasare a forței de muncă											
Reprezentant legal		Nume				Prenume					
Semnătura											

**Notificare de înregistrare a furnizorului de plasare transfrontalieră
pentru desfășurarea activității de plasare a forței de muncă în străinătate****Denumirea furnizorului de plasare transfrontalieră a forței de muncă**

Țara		Nr. de înmatriculare		CUI/ Nr. autorizare		
Orașul		Str.				nr.
Cod poștal		tel.		e-mail		
Reprezentant legal		Nume		Prenume		
Semnătura						

Adresa locației destinate activității de plasare

Județul		Localitatea		Sectorul	
Str.			nr.	bl.	sc. ap.
Perioada de desfășurare a activității de plasare		dată început		dată încheiere	
Județul		Localitatea		Sectorul	
Str.			nr.	bl.	sc. ap.
Perioada de desfășurare a activității de plasare		dată început		dată încheiere	
Județul		Localitatea		Sectorul	
Str.			nr.	bl.	sc. ap.
Perioada de desfășurare a activității de plasare		dată început		dată încheiere	

**Datele de identificare ale persoanei împuternicite să efectueze activitatea de plasare
și ca persoană de legătură cu organele de control din România**

Nume și prenume						
Țara		Serie/ nr. document identitate		CNP		
Orașul		Str.				nr.
Cod poștal		tel.		e-mail		
Semnătura						

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de
secretar general al Guvernului**

În temeiul art. 15 lit. b), art. 19 și al art. 22 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Ioana-Andreea Lambru se eliberează din funcția de secretar general al Guvernului, cu rang de ministru.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, domnul Toni Greblă se numește în funcția de secretar general al Guvernului, cu rang de ministru.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 24 septembrie 2018.

Nr. 263.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind modificarea anexei la Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.542/2017 privind
acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale
ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 10 aprilie — 16 iunie 2017**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) pct. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 5 din 30.06.2017 privind propunerea de acordare a autorizației de funcționare provizorie pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 27 aprilie — 23 iunie 2017, având în vedere prevederile Hotărârii Consiliului ARACIP din data de 10.07.2017, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.542/2017 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale ale unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 10 aprilie—16 iunie 2017, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 718 din 5 septembrie 2017, se modifică după cum urmează:

— Punctul 3, unitatea de învățământ „Colegiul Economic «Gheorghe Dragoș»” din municipiul Satu Mare, județul Satu Mare, va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hotărârea ARACIP de evaluare/data	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, telefon/fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională/ Specializarea/ Durata de școlarizare	Limba de predare	Forma de învățământ
„3	Colegiul Economic «Gheorghe Dragoș»	12/22.05.2017	—	Municipiul Satu Mare, str. Henri Coandă nr. 1, telefon: 0261/750440	Liceal/Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările ulterioare)	Servicii	Comerț	Tehnician în achiziții și contractări	Română	Cu frecvență/zi
					Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările ulterioare)	Servicii	Turism și alimentație	Organizator banqueting	Română	Cu frecvență/zi

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 8 august 2018.
Nr. 4.251.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 50 din 18 iunie 2018

Dosar nr. 831/1/2018

Iulia Cristina Tarcea — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Lavinia Curelea — președintele delegat al Secției I civile

Eugenia Voicheci — președintele Secției a II-a civile

Ionel Barbă — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Beatrice Ioana Nestor — judecător la Secția I civilă

Mihaela Paraschiv — judecător la Secția I civilă

Adina Georgeta Nicolae — judecător la Secția I civilă

Raluca Moglan — judecător la Secția I civilă

Sorinela-Alina Macavei — judecător la Secția I civilă

Mărioara Isailă — judecător la Secția a II-a civilă

Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă

Ileana Izabela Dolache — judecător la Secția a II-a civilă

Roxana Popa — judecător la Secția a II-a civilă

Rodica Dorin — judecător la Secția a II-a civilă

Ana-Hermina Iancu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Veronica Năstasie — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Gheza Attila Farmathy — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Dana Iarina Vartires — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Adriana Florina Secrețeanu — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 831/1/2018, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 46.987/3/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 94 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 7/2006), pensia de serviciu reglementată de prevederile art. 73¹ se cuvine și personalului Autorității Electorale Permanente, în raport cu dispozițiile art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 208/2015)”.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 16 februarie 2018, în Dosarul nr. 46.987/3/2016, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept menționată.

2. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 27 martie 2018, cu nr. 831/1/2018, termenul pentru soluționarea dosarului fiind stabilit la 18 iunie 2018.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

3. *Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare*

„Art. 73¹. — (1) Funcționarii publici parlamentari din structurile de specialitate ale Parlamentului au dreptul la asigurări sociale, în condițiile legii.

(2) Funcționarii publici parlamentari cu un stagiu de cotizare de 30 de ani au dreptul la pensie pentru limită de vârstă la împlinirea vârstei standard de pensionare din sistemul public de pensii.

(3) La împlinirea vârstei prevăzute la alin. (2), funcționarii publici parlamentari cu un stagiu de cotizare de 30 de ani, din care cel puțin 14 ani în structurile Parlamentului, beneficiază de pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni înainte de data pensionării. Pensia acordată nu poate depăși nivelul salariului de bază brut, inclusiv sporurile, precum și indemnizația de conducere și salariul de merit din ultimele 12 luni anterioare datei pensionării, al funcției deținute sau al funcției asimilate, după caz.

(4) Pentru fiecare an ce depășește vechimea de 14 ani în Parlament se adaugă la cuantumul pensiei câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (3), fără a depăși venitul brut avut la data pensionării.

(5) Pensile de serviciu stabilite în condițiile prezentei legi se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie mai mică, se păstrează pensia aflată în plată.

(6) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul asigurărilor sociale de stat se suportă din bugetul de stat.

(7) Funcționarii publici parlamentari care au un stagiu de cotizare de 30 de ani, din care cel puțin 14 ani în structurile Parlamentului, pot solicita pensionarea și înainte de împlinirea vârstei de pensionare prevăzute la alin. (2), dar nu mai devreme de 60 de ani, dispozițiile alin. (3)—(6) din prezenta lege aplicându-se în mod corespunzător.

(8) De drepturile prevăzute la alin. (3), (5), (6) și (7) din prezenta lege beneficiază și funcționarii publici parlamentari cu un stagiu de cotizare de 30 de ani, din care în structurile Parlamentului între 4—14 ani, în acest caz cuantumul pensiei

prevăzută la alin. (3) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea de 14 ani.

(9) La calculul stagiului de cotizare în structurile Parlamentului prevăzută la alin. (1)—(8) se ia în considerare, după caz, și perioada în care funcționarul public parlamentar a avut calitatea de deputat sau de senator.

(10) La îndeplinirea condițiilor de pensionare prevăzute la alin. (1)—(9), funcționarul public parlamentar optează pentru pensia calculată conform prevederilor prezentei legi sau pentru pensia calculată în condițiile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Persoanele care îndeplinesc condițiile de pensionare prevăzute de prezenta lege beneficiază de prevederile alin. (1)—(8), după caz, chiar dacă la data pensionării ocupă o altă funcție sau au o altă ocupație, după caz. În această situație, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un funcționar public parlamentar în activitate, cu același nivel de salarizare și pe aceeași funcție publică.

(12) De prevederile alin. (11) pot beneficia numai persoanele al căror raport de serviciu a încetat în condițiile art. 64 lit. a), b) și e) din prezenta lege.

(13) Pensia de urmaș se cuvine copiilor și soțului supraviețuitor ai funcționarului public parlamentar, în condițiile art. 83—92 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Normele cu privire la stabilirea pensiei de serviciu prevăzute de prezenta lege vor fi aprobate prin ordin comun al secretarilor generali ai celor două Camere ale Parlamentului și al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

„Art. 94. — (1) Prevederile art. 44, 73 și 73¹ din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ — organ consultativ de specialitate al Parlamentului — și membrilor acestuia, precum și personalului Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului.

(2) Perioada în care persoanele prevăzute la alin. (1) desfășoară activitate în cadrul Consiliului Legislativ constituie vechime în structurile Parlamentului.”

4. *Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare*

„Art. 102. — (...) (2) Organizarea și funcționarea aparatului propriu al Autorității Electorale Permanente, numărul de posturi, statutul personalului, atribuțiile acestuia și structura organizatorică se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin hotărâre a birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, la propunerea Autorității Electorale Permanente. Personalul Autorității Electorale Permanente are același statut cu personalul din aparatul celor două Camere ale Parlamentului. (...)”.

III. Expunerea succintă a procesului

5. Obiectul litigiului înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale cu nr. 46.987/3/2016 îl constituie contestația formulată de reclamanta X împotriva Deciziei de pensie din 18 octombrie 2016 emise de pârâta Casa de Pensii a Municipiului București, prin care a fost anulată decizia anterioară, din 22 septembrie 2016, în temeiul căreia reclamanta i-a fost acordată pensia de serviciu reglementată de Legea nr. 7/2006.

6. În susținerea contestației formulate împotriva deciziei prin care reclamanta a fost lipsită de beneficiul pensiei de serviciu, cu motivarea că aceasta nu se încadrează în prevederile Normelor cu privire la stabilirea pensiei de serviciu prevăzute de Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, aprobate prin Ordinul secretarului general al Camerei Deputaților, al secretarului general al Senatului și al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice nr. 965/XXXV/3.598/274/2015 (*Normele cu privire la stabilirea pensiei de serviciu prevăzute de Legea nr. 7/2006*), s-au invocat

prevederile art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015, potrivit cărora personalul Autorității Electorale Permanente are același statut cu personalul din aparatul celor două Camere ale Parlamentului. Totodată, reclamanta a apreciat că îndreptățirea sa la pensia de serviciu reglementată de art. 73¹ din Legea nr. 7/2006 rezultă și din prevederile art. 102 alin. (4), (5) și (6) din Legea nr. 208/2015.

7. Prin Sentința civilă nr. xxxx din 11 mai 2017, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, a fost respinsă contestația, ca neîntemeiată.

8. Pentru a pronunța această soluție în privința problemei care interesează prezenta sesizare, prima instanță a reținut, în esență, următoarele:

În favoarea reclamantei, conform Deciziei din 22 septembrie 2016, au fost stabilite o pensie de asigurări sociale în cuantum de 1.085 lei și o pensie de serviciu în cuantum de 6.408 lei.

Prin Decizia din 18 octombrie 2016 s-a dispus anularea deciziei inițiale de acordare a pensiei de serviciu, reținându-se că reclamanta nu se încadrează în prevederile Ordinului secretarului general al Camerei Deputaților, al secretarului general al Senatului și al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice nr. 965/XXXV/3.598/274/2015 pentru aprobarea Normelor cu privire la stabilirea pensiei de serviciu prevăzute de Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, și au fost revizuite drepturile de pensie, stabilindu-se în favoarea acesteia o pensie de asigurări sociale în cuantum de 1.086 lei, începând cu 5 august 2016.

Interpretând dispozițiile legale incidente în speță, prima instanță a reținut că beneficiază de pensie de serviciu, în temeiul art. 73¹ alin. (8) din Legea nr. 7/2006, funcționarii publici parlamentari cu un stagiu de cotizare de 30 de ani, din care în structurile Parlamentului între 4—14 ani.

Tribunalul a constatat că, potrivit art. 100 alin. (1) din Legea nr. 208/2015, Autoritatea Electorală Permanentă este o instituție administrativă autonomă, cu personalitate juridică, și nu o structură în cadrul Parlamentului, astfel că personalul încadrat în această instituție, deși îndeplinește condiția cu privire la calitatea de funcționar public parlamentar, nu îndeplinește cea de-a doua condiție, impusă cumulativ de lege, de a exercita această funcție în structurile Parlamentului.

A mai reținut că prevederile Legii nr. 7/2006 se aplică în mod corespunzător personalului din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente, iar din regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin Hotărârea Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 4/2016, rezultă că acestuia îi sunt aplicabile salarizarea, numirea în funcție, eliberarea din funcție, promovarea, modificarea, suspendarea și încetarea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari, respectiv prevederile art. 12—20, art. 23—26, art. 55—73, art. 78 și art. 79 din Legea nr. 7/2006.

Dreptul la pensie instituit prin prevederile art. 73¹ alin. (8) din Legea nr. 7/2006 nu este enumerat printre drepturile de care se bucură personalul din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente.

S-a mai menționat că funcționarii publici parlamentari nu se încadrează în categoria persoanelor care, potrivit art. 93 alin. (5) din Legea nr. 7/2006, beneficiază de prevederile art. 73¹, respectiv personal care desfășoară activități administrative, de gospodărire, investiții, întreținere-reparații și de deservire, pentru care încadrarea în muncă se face prin contract individual de muncă, potrivit Codului muncii, și nici în categoria persoanelor care beneficiază de prevederile art. 73¹, potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) din lege, respectiv funcționari publici din cadrul Consiliului Legislativ — organ consultativ de specialitate al Parlamentului — și membrilor acestuia, precum și personalul Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului.

Pentru considerentele anterior expuse, tribunalul, reținând că reclamanta nu este îndreptățită la acordarea pensiei de serviciu prevăzute de Legea nr. 7/2006, a constatat că, în mod corect, pârâta a procedat la revizuirea drepturilor de pensie și la

acordarea pensiei de asigurări sociale prin decizia contestată, măsura dispusă fiind legală, motiv pentru care a respins, ca neîntemeiată, acțiunea formulată.

9. Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta, care a susținut că textele de lege invocate de prima instanță nu o exceptează de la dreptul la pensie de serviciu, date fiind prevederile exprese ale art. 102 alin. (4) și (6) din Legea nr. 208/2015 și ale Legii nr. 7/2006, care se aplică în mod corespunzător personalului din aparatul de specialitate din cadrul Autorității Electorale Permanente. Reclamând dreptul la pensia de serviciu, apelanta-reclamanta a invocat adevărul emisă de Autoritatea Electorală Permanentă, ce atestă vechimea de 8 ani și 11 luni în care a funcționat ca expert parlamentar, susținând că asimilarea este evidentă; în argumentarea susținerii sale a făcut referire și la jurisprudența Tribunalului București, respectiv Sentința civilă nr. 875 din 8 februarie 2017, definitivă și pusă în executare, prin care, într-un caz similar, s-a admis contestația împotriva deciziei de anulare a deciziei privind acordarea pensiei de serviciu în baza Legii nr. 7/2006.

10. Prin întâmpinarea formulată în apel, intimata-pârâtă Casa de Pensii a Municipiului București și-a expus punctul de vedere asupra pretențiilor apelantei-reclamante, în sensul că din dispozițiile Legii nr. 7/2006 rezultă că beneficiază de pensie de serviciu, în temeiul art. 73¹ alin. (8), funcționarii publici parlamentari cu un stagiu de cotizare de 30 de ani, dintre care în structurile Parlamentului între 4—14 ani. De asemenea, intimata-pârâtă a invocat prevederile art. 100 alin. (1) din Legea nr. 208/2015, reiterând considerentele primei instanțe potrivit cărora, deși personalul încadrat în această instituție îndeplinește condiția cu privire la calitatea de funcționar public parlamentar, nu îndeplinește cea de-a doua condiție, impusă cumulativ de lege, de a exercita funcția în structurile Parlamentului.

11. La termenul de judecată din 16 februarie 2018, din oficiu, Curtea de Apel București a pus în discuție admisibilitatea și necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri care să dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 94 din Legea nr. 7/2006, pensia de serviciu reglementată de prevederile art. 73¹ se cuvine și personalului Autorității Electorale Permanente, în raport cu dispozițiile art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015”.

12. Prin încheierea pronunțată la aceeași dată, sesizarea a fost considerată admisibilă și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus și suspendarea judecării.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

13. Prin Încheierea pronunțată la 16 februarie 2018, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de împrejurarea că instanța este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, iar problema de drept enunțată este una nouă, Înalta Curte de Casație și Justiție nestatuând asupra acesteia printr-o altă hotărâre. De asemenea, chestiunea de drept în discuție nu face nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la 16 februarie 2018. Totodată, de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 94 din Legea nr. 7/2006 în raport cu dispozițiile art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015 depinde soluționarea litigiului dedus judecării.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept au fost exprimate prin cererea de chemare în judecată și prin cererea de apel, respectiv pe calea apărărilor formulate de către intimata-pârâtă.

14. Totodată, la termenul de judecată de la 16 februarie 2018, apărătorul apelantei-reclamante și-a exprimat punctul de vedere în sensul că prevederile legale incidente sunt clare, astfel încât, odată ce Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Electorale Permanente prevede că personalul din cadrul aparatului propriu al acestei instituții are același statut cu

personalul din structurile de specialitate ale Parlamentului, sunt eliminate dubiile, fiind menționat expres că prevederile Legii nr. 7/2006 se aplică în mod corespunzător și funcționarilor publici din cadrul Autorității Electorale Permanente.

15. După pronunțare, intimata-pârâtă Casa de Pensii a Municipiului București a depus, prin consilier juridic, un punct de vedere asupra chestiunii de drept.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 46.987/3/2016 a reținut următoarele:

Prin Legea nr. 215/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar (Legea nr. 215/2015), legiuitorul a reglementat pensiile de serviciu cuvenite funcționarilor publici parlamentari. Astfel, potrivit art. 73¹ alin. (3) din Legea nr. 7/2006, în vigoare începând cu 21 august 2015, beneficiază de pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni înainte de data pensionării, la împlinirea vârstei prevăzute la alin. (2), funcționarii publici parlamentari cu un stagiul de cotizare de 30 de ani, din care cel puțin 14 ani în structurile Parlamentului. În temeiul alin. (8) al aceluiași text de lege, beneficiază, de asemenea, de dreptul la pensie de serviciu funcționarii publici parlamentari cu un stagiul de cotizare de 30 de ani, din care în structurile Parlamentului între 4—14 ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzut la alin. (3) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea de 14 ani.

Totodată, dispozițiile art. 94 din Legea nr. 7/2006 au fost modificate prin Legea nr. 215/2015, odată cu acordarea de către legiuitor în favoarea funcționarilor publici parlamentari a beneficiului pensiei de serviciu reglementate de art. 73¹. Potrivit acestora, art. 73¹ din lege se aplică în mod corespunzător și funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ — organ consultativ de specialitate al Parlamentului — și membrilor acestuia, precum și personalului Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului.

Prin urmare, văzând dispozițiile art. 94 din Legea nr. 7/2006, se constată că legiuitorul a acordat, în mod explicit, beneficiul pensiei de serviciu și altor categorii de persoane decât cele vizate de art. 73¹, și anume funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ — organ consultativ de specialitate al Parlamentului — și membrilor acestuia, precum și personalului Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului.

Dat fiind conținutul prevederilor art. 94 din Legea nr. 7/2006, într-o primă interpretare, îmbrățișată de intimata-pârâtă, se poate susține că beneficiul pensiei de serviciu recunoscute funcționarilor parlamentari nu a fost extins de către legiuitor și în privința personalului Autorității Electorale Permanente. În același sens, al acordării beneficiului pensiei de serviciu numai funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ și membrilor acestuia, respectiv personalului Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului, pot fi avute în vedere și prevederile art. 3, art. 5 și art. 15 din Normele cu privire la stabilirea pensiei de serviciu prevăzute de Legea nr. 7/2006.

În același timp însă nu poate fi omis faptul că prevederile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 208/2015, invocate de apelanta-reclamantă, dispun că personalul Autorității Electorale Permanente are același statut cu personalul din aparatul celor două Camere ale Parlamentului. Totodată, prevederile alin. (6) al aceluiași text de lege stipulează că dispozițiile Legii nr. 7/2006 se aplică în mod corespunzător personalului din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente. Prin urmare, prin raportare la prevederile Legii nr. 208/2015, ce reglementează organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, într-o altă interpretare, îmbrățișată de apelanta-reclamantă, se poate considera că legiuitorul a acordat personalului Autorității Electorale Permanente aceleași drepturi ca și cele reglementate în privința funcționarilor publici parlamentari, deci și drepturile de

pensie de serviciu stabilite prin Legea nr. 7/2006, astfel cum a fost completată prin Legea nr. 215/2015.

În consecință, având în vedere aceste dispoziții legale, se constată că problema de drept necesar a fi dezlegată în cauză, aceea a existenței în favoarea personalului din cadrul Autorității Electorale Permanente a beneficiului dreptului la pensia de serviciu reglementată de art. 73¹ din Legea nr. 7/2006, depinde de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 94 din aceeași lege.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

17. Jurisprudența Curții de Apel București: instanța de trimitere a comunicat următoarele:

Punctul de vedere al Secției a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale este sintetizat în considerentele Încheierii din 16 februarie 2018, prin care s-a formulat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Tribunalul Ialomița a apreciat că se poate considera că legiuitorul a acordat personalului Autorității Electorale Permanente aceleași drepturi ca și cele reglementate în privința funcționarilor publici parlamentari, deci și drepturile la pensie de serviciu stabilite prin Legea nr. 7/2006.

Punctul de vedere al Tribunalului Ilfov este în sensul că art. 94 din Legea nr. 7/2006 nu conferă personalului Autorității Electorale Permanente dreptul de a beneficia de pensie de serviciu reglementată de prevederile art. 73¹. Cât privește prevederile art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015, noțiunea „același statut” nu este de natură să acorde personalului Autorității Electorale Permanente dreptul de a beneficia de pensie de serviciu, intenția legiuitorului fiind aceea de a extinde sfera persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu exclusiv în privința funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ și membrilor acestuia, precum și personalului Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului.

18. Jurisprudența celorlalte instanțe din țară

Curtea de Apel Brașov a comunicat punctul de vedere conturat la nivelul Secției I civile a Curții, prin care se susține că, în interpretarea dispozițiilor art. 94 din Legea nr. 7/2006, pensia de serviciu se cuvine și personalului Autorității Electorale Permanente. În sprijinul acestei opinii sunt invocate argumente decurgând din art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015, care statuează că personalul acestei instituții are același statut cu personalul din cele două Camere ale Parlamentului, precum și din art. 102 alin. (6) din același act normativ, potrivit căruia prevederile Legii nr. 7/2006 se aplică în mod corespunzător.

Curtea de Apel Ploiești a comunicat că nu a identificat cauze în care să fi fost discutată chestiunea de drept în discuție.

Opinia majoritară exprimată de judecătorii Secției I civile a Tribunalului Dâmbovița este că pensia de serviciu reglementată de prevederile art. 73¹ din Legea nr. 7/2006 nu se cuvine și personalului Autorității Electorale Permanente.

19. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au exprimat opinii teoretice.

20. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

21. În urma verificărilor efectuate se constată că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor a căror interpretare se solicită.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

22. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori, constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, au apreciat că pensia de serviciu reglementată de art. 73¹ din Legea nr. 7/2006 nu se cuvine personalului Autorității Electorale Permanente.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

23. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

24. Prealabil analizei, în fond, a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să verifice dacă, în raport cu întrebările formulate de titularul sesizării, sunt îndeplinite, cumulativ, condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

25. Potrivit acestor dispoziții legale, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

26. Prin urmare, pentru declanșarea acestei proceduri, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, a instituit condițiile de admisibilitate care trebuie îndeplinite cumulativ, respectiv:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea, pe fond, a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

27. Verificarea admisibilității sesizării din această perspectivă relevă îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege.

28. Astfel, litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, titularul sesizării — Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, investit cu calea de atac a apelului, urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă.

29. Cauza care face obiectul judecății în apel se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel, investit să o soluționeze; litigiul are natura juridică a unui conflict de muncă, ce conferă competență exclusivă, în primă instanță, tribunalului de la domiciliul sau locul de muncă al reclamantului, conform art. 208 și 210 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reclamanta din prezenta cauză având domiciliul în București. Hotărârea pronunțată de tribunal este supusă numai apelului, conform art. 214 din aceeași lege.

30. Sesizarea are ca obiect o chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea, pe fond, a cauzei, în condițiile în care reclamanta își dispută dreptul la pensia de serviciu anulată prin decizia emisă de Casa de Pensii a Municipiului București, care îi contestă beneficiul unui astfel de drept. Reclamanta, care a făcut parte din aparatul propriu al Autorității Electorale Permanente, a invocat în favoarea sa dispoziții legale care fac trimitere, în ceea ce o privește, la același statut cu cel al funcționarului public parlamentar, căruia, la rândul său, i se recunoaște dreptul la pensia de serviciu instituită prin art. 73¹ din Legea nr. 7/2006. Or, în esență, sesizarea presupune dezlegarea problemei de drept dacă trimiterile făcute de Legea pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente la aplicarea Legii privind statutul funcționarului parlamentar au ca

rezultat includerea reclamantei în categoria beneficiarilor pensiei de serviciu stabilite în favoarea acestei din urmă categorii.

31. În egală măsură, este îndeplinită și condiția referitoare la noutatea chestiunii de drept care formează obiectul sesizării.

Evaluarea acestei condiții, în absența unei definiții a noutății chestiunii de drept și a unor criterii de determinare a acesteia în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum s-a statuat în jurisprudența constantă a instanței supreme, cu mențiunea că noutatea poate fi generată nu doar de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată.

Această cerință este justificată, întrucât chestiunea de drept își are izvorul în modificări relativ recente ale unui act normativ din 2006 (Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar), art. 73¹, care reglementează pensia de serviciu în favoarea funcționarilor publici parlamentari din structurile de specialitate ale Parlamentului, text de lege de care se prevalează, printre altele, reclamanta în susținerea cauzei, fiind adoptat în forma actuală prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 215/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 22 iulie 2015; legea are conținut diferit față de norma inițială, fără să existe o jurisprudență cristalizată asupra problemelor de drept pe care le ridică noile dispoziții legale.

32. De asemenea, problema de drept are caracter real și serios, dar și un grad de dificultate mare, întrucât reglementările legale aplicabile în cauză suscită, cel puțin ipotetic, interpretări diferite, în condițiile în care categorii de personal cu același statut nu beneficiază, printr-o normă expresă, și de aceleași drepturi.

33. Ca atare, pentru a înlătura orice incertitudine referitoare la securitatea raportului juridic dedus judecății și pentru prevenirea unei practici judiciare neunitare, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că este necesară declanșarea procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, prin pronunțarea unei rezolvări de principiu.

34. Nu în ultimul rând, este îndeplinită și cerința ca, asupra respectivei chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și aceasta să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, aspecte care rezultă din verificările efectuate în dosar și din relațiile comunicate de procurorul general.

35. În consecință, se constată că, în cauză, sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept în discuție.

36. Cu toate acestea, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept observă că, în considerentele Încheierii de sesizare pronunțate în 16 februarie 2018, instanța de trimitere nu și-a exprimat o opinie proprie în legătură cu problema de drept care face obiectul hotărârii prealabile, rezumându-se a reda conținutul textelor de lege relevante și poziția părților din proces, ceea ce contravine dispozițiilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Asupra fondului sesizării

37. Problema de drept care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție presupune rezolvarea chestiunii dacă persoane din categorii profesionale diferite, cărora li se recunoaște, prin dispoziția legiuitorului, același statut, beneficiază și de aceleași drepturi.

38. În speță, personalului Autorității Electorale Permanente i se recunoaște, potrivit art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015, același statut cu personalul din aparatul celor două Camere ale Parlamentului.

39. Alin. (6) din același text de lege face trimitere, în cazul aparatului de specialitate al acestei autorități, la aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor Legii nr. 7/2006.

40. În același sens, art. 47 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Electorale Permanente, aprobat prin art. 1 din Hotărârea Birourilor permanente ale

Camerei Deputaților și Senatului nr. 4/2016, prevede statutul identic al celor două structuri și face trimitere la aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor Legii nr. 7/2006, dar și, după caz, la legislația muncii.

41. Totodată, conform art. 73¹ alin. (3) din Legea nr. 7/2006, la împlinirea vârstei standard de pensionare din sistemul public de pensii, funcționarii publici parlamentari cu un stagiul de cotizare de 30 de ani, din care cel puțin 14 ani în structurile Parlamentului, beneficiază de pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni înainte de data pensionării. Această pensie nu poate depăși nivelul salariului de bază brut, inclusiv sporurile, precum și indemnizația de conducere și salariul de merit din ultimele 12 luni anterioare datei pensionării, al funcției deținute sau al funcției asimilate, după caz.

42. De aceleași drepturi, dar nu în același cuantum, beneficiază și funcționarii publici parlamentari cu un stagiul de cotizare în structurile Parlamentului mai mic de 14 ani, respectiv între 4—14 ani, caz în care cuantumul pensiei prevăzute la alin. (3) se micșorează cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea de 14 ani, potrivit art. 73¹ alin. (8).

43. De asemenea, conform art. 94 alin. (1) din actul normativ sus-menționat, prevederile art. 73¹ se aplică, în mod corespunzător, și funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ — organ consultativ de specialitate al Parlamentului — și membrilor acestuia, precum și personalului Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului.

44. Fără dubiu, personalul din cadrul Autorității Electorale Permanente nu își exercită funcția în structurile Parlamentului, întrucât, potrivit art. 100 alin. (1) din Legea nr. 208/2015, Autoritatea Electorală Permanentă este o instituție administrativă autonomă, cu personalitate juridică și cu competență generală în materie electorală.

45. În plus, aceasta nu este menționată în categoriile speciale enumerate în art. 94 alin. (1) din Legea nr. 7/2006, care nu fac parte din structurile Parlamentului, dar care sunt beneficiare ale pensiei de serviciu stabilite de lege în favoarea funcționarilor publici parlamentari din structurile de specialitate ale Parlamentului.

46. În aceste condiții, se impune a se stabili dacă trimiterea făcută de legiuitor, în cazul personalului de specialitate al Autorității Electorale Permanente, la același statut cu cel al aparatului celor două Camere ale Parlamentului și la aplicarea, în mod corespunzător, a Legii nr. 7/2006 semnifică aplicarea, în favoarea primei categorii, a tuturor dispozițiilor din acest act normativ și constituie astfel premisa dreptului la pensia de serviciu prevăzută în mod expres de lege în favoarea funcționarilor publici parlamentari.

47. Pornind de la dreptul comun în materia statutului funcționarilor publici, respectiv de la Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 188/1999*), se constată că art. 1 din această lege stabilește domeniul său de aplicare, în sensul că „reglementează regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală, prin autoritățile administrative autonome ori prin autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, denumite în continuare *raporturi de serviciu*”.

48. În esență, legea sus-amintită reglementează raporturile de serviciu dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică, prin autoritățile desemnate, raporturi de serviciu care încetează de drept, printre altele, „la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare”, conform art. 98 alin. (1) lit. d).

49. Ca urmare, Legea nr. 188/1999 nu se ocupă și de dreptul la pensie al acestei categorii profesionale, care excedează raportului de serviciu, încetat de drept la momentul enunțat în lege.

50. Nu întâmplător, în cadrul capitolului V din lege, intitulat „Drepturi și îndatoriri”, secțiunea 1 „Drepturile funcționarilor publici”, se face referire, în art. 31, la componența dreptului la salariu al funcționarilor publici, deci la un drept convenit în desfășurarea raportului de serviciu al funcționarului public, în timp ce dreptul la pensie, care excedează unui asemenea raport,

nu este reglementat în mod expres în actul normativ în discuție, existând în cuprinsul art. 39 doar o trimitere generală la lege (o altă lege decât cea a Statutului funcționarilor publici), în sensul că „funcționarii publici beneficiază de pensii (...), potrivit legii”.

51. În consecință, trimiterea făcută, în cazul personalului Autorității Electorale Permanente, la același statut cu cel al personalului din aparatul celor două Camere ale Parlamentului și la aplicarea, în mod corespunzător, a prevederilor Legii nr. 7/2006, conform art. 102 alin. (2) teza a doua și alin. (6) din Legea nr. 208/2015, nu includ și dreptul la pensia de serviciu stabilită pentru funcționarii publici parlamentari din structurile de specialitate ale Parlamentului.

52. Împrejurarea că prin art. 102 alin. (4) din Legea nr. 208/2015 se reglementează salarizarea personalului de specialitate al Autorității Electorale Permanente la același nivel cu salarizarea prevăzută de lege pentru personalul din aparatul celor două Camere ale Parlamentului nu presupune aplicarea aceleiași reguli și în cazul dreptului la pensie al primei categorii.

53. Cum deja s-a arătat, este firesc ca nivelul de salarizare să fie același în condițiile în care personalul din aparatul de specialitate al Autorității Electorale Permanente are același statut cu cel al personalului din aparatul celor două Camere ale Parlamentului, iar salarizarea vizează remunerația cuvenită în desfășurarea raporturilor de serviciu.

54. Dreptul la pensia de serviciu excedează însă raporturilor de serviciu, care încetează de drept tocmai la împlinirea cumulativă a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, așa încât nu se poate susține că un regim de salarizare identic în cazul celor două categorii implică același regim juridic și în cazul dreptului la pensie.

55. Prin urmare, pensia de serviciu reglementată de lege în favoarea funcționarilor publici parlamentari din structurile de specialitate ale Parlamentului s-ar cuveni și altor categorii, în speța Autorității Electorale Permanente, doar în cazul în care ar exista o dispoziție legală în acest sens, care, în legislația actuală, nu se regăsește pentru categoria de personal menționată.

56. Astfel, prin art. 94 alin. (1) din Legea nr. 7/2006, s-a reglementat acordarea pensiei de serviciu și altor categorii de personal, respectiv funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ și membrilor acestuia, precum și personalului Curții Constituționale, asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului.

57. De asemenea, conform art. 93 alin. (5) din Legea nr. 7/2006, s-a recunoscut dreptul la pensia de serviciu și în favoarea personalului prevăzut la art. 5 alin. (4) din aceeași lege, respectiv personalului din structurile Parlamentului, care desfășoară activități administrative, de gospodărire, investiții, întreținere-reparații și de deservire, pentru care încadrarea în muncă se face prin contract individual de muncă, potrivit Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

58. În același sens sunt și dispozițiile art. 3 din Normele cu privire la stabilirea pensiei de serviciu prevăzute de Legea nr. 7/2006, în ceea ce privește categoriile de persoane care au dreptul la pensia de serviciu reglementată de art. 73¹ din Legea nr. 7/2006.

59. În concluzie, după cum se poate observa, deși beneficiază de un statut identic cu cel al personalului din aparatul celor două Camere ale Parlamentului, personalul Autorității Electorale Permanente nu este enunțat între categoriile speciale care au dreptul la pensia de serviciu stabilită pentru funcționarii publici parlamentari din structurile de specialitate ale Parlamentului în art. 73¹ din Legea nr. 7/2006.

60. În acest caz, pentru ca personalul Autorității Electorale Permanente să beneficieze de pensie de serviciu este necesară intervenția legislativului, autoritatea competentă să aprecieze asupra oportunității unui asemenea demers.

61. De altfel, la Parlamentul României a fost înregistrată, cu nr. 282/2016, o propunere legislativă pentru modificarea, printre altele, a art. 94 alin. (1) din Legea nr. 7/2006, respinsă de către Senat la 8 iunie 2016 și adoptată de Camera Deputaților la 6 februarie 2018. Ca urmare a formulării de către Președintele României a obiecțiunii de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2006, la 26 aprilie 2018, Plenul Curții Constituționale a admis obiecțiunea și a constatat

neconstituționalitatea acestei legi, ca urmare a faptului că a fost adoptată cu încălcarea principiului bicameralismului.

62. În proiectul de modificare, în ceea ce privește textul de lege sus-menționat, s-a propus următorul conținut: „Art. 94. — (1) Prevederile art. 44, 73 și 73¹ din prezenta lege se aplică în mod corespunzător (...) personalului de specialitate din cadrul Autorității Electorale Permanente având același statut ca personalul din aparatul Parlamentului.”

63. Expunerea de motive a propunerii legislative explică modificarea dispoziției art. 94 alin. (1) din Legea nr. 7/2006 în forma actuală, plecând de la legislația prezentă, care conferă celor două categorii de personal același statut, ținând seama de atribuții specifice, interdicții și incompatibilități similare,

65. Pentru toate aceste considerente,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 46.987/3/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 94 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, pensia de serviciu reglementată de art. 73¹ din Legea nr. 7/2006 nu se cuvine personalului Autorității Electorale Permanente.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 18 iunie 2018.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 096801